

Един човек попаднал в корабокрушение и бил изхвърлен от морето на необитаем остров. Той бил сам на него и постоянно се молел на Бог да го спаси. Човека всеки ден се взирал в хоризонта с надеждата, че ще види идващ кораб, който да го вземе от там. Най накрая изморен и отчаян, той решил да си построи колиба от изхвърлените на брега дъски от корабокрушението. Заживял в нея и се опитвал да оцелее на необитаемият остров, като сам се изхранвал с подръчни средства. Ходел на риболов, ловял птици и събирал плодове, научил се и да си прави сам огън. Нещо като Робинзон Крузо. Но един ден, връщайки се от търсенето на храна, той с ужас видял, че колибата построена с толкова мъка и труд, горяла в пламъци и гъст дим се издигал към небето. И най-лошото било, че заедно с нея изгорели и всичките му останали вещи, нужни за оцеляването му. Не му останало нищо. Човекът повече не могъл да сдържа своето отчаяние и излял гнева си.

- Боже, как можа да постъпиш така с мен?!-ридаел горчиво той.

Но на следващата сутрин, той се събудил от звука на корабна сирена. Един кораб идвал към острова, за да го спаси.

- Как разбрахте, че съм тук?- попитал човека моряците.

- Видяхме димният сигнал.- отговорили му те.

Разказах ви тази притча, защото и ние като този човек сме попадали в най-различни ситуации, от които не сме виждали изход. Молели сме се упорито и с

вяра, но въпреки това, не сме получавали отговор така, както сме мислили и искали. Напротив- ситуацията се е влошавала още повече и дори се е случвало подобно „корабокрушение“, и ние също сме се отчайвали и гневяли на Бога. Но Бог не мисли като нас и не ни дава, както дава човека. Той си има Свои начини и Свое време.

А може би ни чака и да се предадем напълно, и да уповаваме само и единствено на Него?! И когато най-малко очакваме, помоща пристига и то по начин, от който можем само да се учудваме и да благоговеем пред Бога.

За тези, които ходят с вяра, живота е пълен с такива ситуации. Не е лесно да се живее с вяра, но Бог е обещал, че никак няма да ни остави и никак няма да ни забрави. Бог има винаги промисъл за нас! Той е промислил за нещо много велико и прекрасно за нас! **Ако ние обичаме истински нашия Господ и Спасител, каквото и да се случва в живота ни, то няма да ни отдели от Неговата любов. И нашата любов към Него ще ни даде сила да понесем всяко изпитание и да издържим докрай верно. Защото ние живеем тук и сега в Божието Царство и то е в сърцата ни. Ние сме само преминаващи пътници и се стремим към вечния си дом при Бога, затова нищо в този свят не може и не трябва да ни отклонява от тази велика цел-да стигнем у дома! Нужно ни е само да издържим, а Бог е Този, Който ни дава сила за това! Нека вярваме и да сметем за измет всичко в този умиращ свят, нека търпеливо чакаме с надежда нашия Господ, който скоро идва за нас! Амин.**

Светлина за теб